

DICTAMEN 1/2024, SOBRE LA PROPOSICIÓ DE LLEI DE MESURES TRANSITÒRIES I URGENTS PER FER FRONT I ERRADICAR EL SENSELLARISME

La **Sindicatura de Greuges de Barcelona** (SGB) ha estat coneixedora de la proposta de llei de mesures transitòries i urgents per fer front i erradicar el sensellarisme, iniciativa que celebra per la necessitat d'abordar una problemàtica sovint invisibilitzada i insuficientment abordada per les administracions competents. Així doncs, felicitem les entitats promotores d'aquesta proposta i els agraïm la seva ingent tasca en la redacció del document.

Aquesta institució ha decidit emetre el present **dictamen** en el marc de les competències que ens han estat atribuïdes pel Reglament que ens regula (aprovat pel Consell Plenari el 21 de març de 2003, BOP 7 d'abril de 2003, relatiu a la defensa dels drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania de Barcelona) i d'acord amb allò que disposen la Carta Europea de Salvaguarda dels Drets Humans a la Ciutat i la Carta de Ciutadania. Carta de Drets i Deures de Barcelona.

DICTAMEN

El present dictamen està estructurat en cinc parts:

- I) *Justificació i antecedents;*
- II) *Fonaments jurídics;*
- III) *Consideracions:*
 - a. *De caràcter general/transversal;*
 - b. *Específiques sobre l'articulat;*
- IV) *Conclusions.*

I) Justificació i antecedents

La Sindicatura de Greuges de Barcelona ha considerat oportú elaborar aquest dictamen a la proposta de Llei per tres motius:

- el fenomen del **sensellarisme afecta de manera especial la ciutat de Barcelona**, que concentra gairebé la meitat de les persones sense llar registrades al territori català;

- aquesta institució té **expertesa en la garantia dels drets de les persones sense llar**, desenvolupada a partir de la supervisió de l'actuació municipal al llarg de dues dècades i del diàleg constant amb les entitats locals que atenen aquest sector de la població;
- la llei assigna diverses **funcions a les sindicatures locals**, sobre les quals volem fer diverses aportacions.

Sobre la primera qüestió, ens remetem a les dades que aporta el "Marc d'acció per a l'abordatge del sensellarisme a Catalunya 2022-2025", del Departament de Drets Socials de la Generalitat de Catalunya, que constitueix l'instrument del Govern autonòmic per construir un model d'enfocament del sensellarisme a Catalunya:

- 1) Nombre de persones que viuen a l'espai públic o a la intempèrie: 2531
- 2) Nombre de persones que pernocten en un alberg i/o que passen la resta de dia en un espai públic: 3246
- 3) Nombre de persones que viuen en albergs o centres per a persones sense llar/allotjament temporal: 2219

La suma d'aquestes xifres fan un total de 7996 persones en situació de sensellarisme a Catalunya.

D'altra banda, l'estudi "Diagnosi 2022 de la situació del sensellarisme a Barcelona", elaborat per la Xarxa d'atenció a persones sense llar (XAPSLL), recollia les següents dades relatives a la ciutat de Barcelona el maig del 2022:

- a) Nombre de persones dormint al carrer (recomptes ciutadans de la XAPSLL): 1063
- b) Nombre de persones en recursos de la XAPSLL: 2803

Segons aquests valors, la ciutat de Barcelona concentra un total de 3866 persones sense llar.

Una lectura conjunta de les dades d'aquests dos informes ens permet concloure que Barcelona aglutina el **48,34% de totes les persones sense llar a Catalunya**.

Atès l'impacte que té aquest fenomen social a la ciutat, la SGB creu oportú fer diverses consideracions sobre una iniciativa legislativa que determinarà de manera significativa les obligacions i actuacions de l'Ajuntament de Barcelona en aquesta matèria.

Pel que fa a l'**expertesa desenvolupada per la SGB**, volem destacar que sempre hem tingut una especial atenció vers les persones en situació de sensellarisme i la defensa dels seus drets. En concret, hem estudiat desenes de queixes presentades per persones afectades per aquesta situació, així com per entitats que les acullen, sobretot pel que fa al tracte rebut per l'Administració municipal. Així mateix, l'any 2020 vam dur a terme una

actuació d'ofici sobre "El sensellarisme a la ciutat de Barcelona"¹, que recull una part diagnòstica, n'extreu conclusions i dirigeix una sèrie de recomanacions a l'Ajuntament de Barcelona, per abordar el sensellarisme a la ciutat. Així mateix, es va participar en el grup de treball de persones sense llar vinculat al Consell Municipal de Benestar Social, òrgan de participació de la ciutat de Barcelona en matèria social.

Finalment, el nostre interès legítim en fer aportacions a la proposició de Llei té a veure amb el fet que diferents punts de l'articulat atribueix diverses funcions als **síndics/ques locals**. Creiem que, a partir del coneixement de la funció que efectuem en matèria de promoció i defensa dels drets de ciutadania en l'àmbit municipal, és necessari fer arribar la nostra veu per tal que les noves funcions que ens seran atribuïdes tinguin la claredat suficient i siguin concebudes amb l'amplitud necessària. La tasca de les sindicatures locals pot ser cabdal en la defensa dels drets de les persones sense llar i, per aquest motiu, volem fer arribar diverses propostes que contribueixin a dotar-les del rol que entenem que hauríem de tenir en aquesta matèria.

II) Fonaments jurídics

El marc per l'abordatge de la situació de les persones sense llar s'ha de fer des d'una perspectiva múltiple considerant quatre conceptes fonamentalment interrelacionats: *el dret a la ciutat, els drets humans de proximitat, l'etapa d'especificació en la consolidació dels drets humans i el principi de subsidiarietat*.

El **dret a la ciutat** és considerat com el dret polièdric de tots els habitants, presents i futurs, permanents o temporals, a utilitzar, ocupar i produir ciutats justes, inclusives i sostenibles, definides com un bé comú essencial per a una vida plena i digna.

Una de les formes en què es pot avançar en la materialització d'aquest dret és en el respecte, promoció i protecció dels **drets humans de proximitat**, entesos com el conjunt de necessitats bàsiques o aspiracions legítimes de totes les persones, independentment de la seva situació administrativa, que han de ser cobertes per part de les administracions públiques, per tal de garantir el dret a una vida digna de ser viscuda en l'àmbit local.

És a partir d'aquí que podem fer referència als drets de les persones sense llar i als deures de les administracions per pal·liar aquesta situació. Precisament, **l'etapa històrica d'especificació en la consolidació dels drets humans** fa referència a la necessitat de protegir determinats col·lectius. És a dir, si bé els drets humans són universals (atribuïbles, per tant, a totes les persones) hi ha subjectes de drets (en aquest cas, les persones sense llar) que es troben en situacions d'especial vulnerabilitat i que, en conseqüència, requereixen unes proteccions i garanties complementàries.

¹<https://www.sindicaturabarcelona.cat/wp-content/uploads/2021/11/Estudi-complet-Sensellar.pdf>

En l'àmbit urbà, la protecció especial d'aquests col·lectius interpel·la els ens locals a erigir-se en garants de drets. Per això és important recordar que, de fet, el **principi de subsidiarietat** determina que l'administració o les administracions públiques més properes a la ciutadania han de ser les encarregades de vetllar pel compliment i per la garantia dels drets de proximitat. Les defensories locals són una peça clau en aquest engranatge, que vetlla, justament, perquè els ens locals compleixin aquesta funció.

És en virtut d'aquests fonaments jurídics que passem a fer les nostres consideracions sobre la proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per fer front i erradicar el sensellarisme. Aquestes consideracions estaran centrades bàsicament, per una part, en fer propostes per millorar el seu contingut fruit de la **nostra expertesa** com a SGB en el tractament d'aquestes situacions i, per una altra part, en determinar quines poden ser les implicacions de les **sindicatures locals** quant a la realització dels informes preceptius i el seguiment del compliment de la Llei.

IV) Consideracions

A) Consideracions de caràcter general/transversal

- a) Cal dotar d'un paper més rellevant i/o preponderant a les persones en situació de sensellarisme, que han de tenir **veu pròpia**, en tot l'articulat de la Llei, ja que són les destinatàries de la mateixa i afectades en primera persona per la situació de sensellarisme.
- b) La Llei ha de dotar-se d'un **contingut prou desenvolupat** que permeti la seva aplicació més bàsica, prèviament a l'aprovació del Reglament que la desenvoluparà.
- c) Entenem que en algunes disposicions de la proposta de Llei es pot arribar a generar certa confusió i dubtes entre la noció genèrica de **sense llar** i la més específica de **sense sostre**. A títol d'exemple, podem citar l'article 24.3 com després desenvoluparem.
- d) És necessari tenir en compte les especificitats de les persones sense llar, d'acord amb la **interseccionalitat**, que generen necessitats també específiques per les quals cal proveir dels recursos necessaris (per exemple espais residencials adaptats a les seves circumstàncies). Així, és fonamental fer referència a persones sense llar que també poden ser persones grans, joves, dones, persones migrades, persones LGTBI, persones amb discapacitat, etc.
- e) Així mateix s'hauria d'incorporar, amb una importància especial, la perspectiva de famílies amb infants sense llar, tenint en compte el que disposa el **Pacte per**

- a la infància a Catalunya**, que entre d'altres, vol garantir un desenvolupament integral per als infants, dins del seu entorn familiar. Per tant, l'actuació de les administracions públiques, sempre és subsidiària de la família i ha de garantir a aquesta, els recursos i el suport necessaris per desenvolupar la seva funció.
- f) Tenint en compte les diverses procedències de moltes persones en situació de sensellarisme, és bàsic poder incloure **serveis de traducció lingüística i cultural**, que permetin una comunicació fluida. En aquest sentit, proposem que els serveis d'atenció a persones sense llar (no únicament) puguin diversificar el seu personal, pel que fa al coneixement de diverses llengües, tendint a una composició similar a la configuració de la societat.
 - g) L'atenció jurídica, l'orientació i assessorament, així com **l'acompanyament** en aquesta matèria, ha de poder fer-se extensiu a les diferents situacions en què es troben les persones sense llar, tenint en compte les especials dificultats amb les quals es poden trobar per diferents circumstàncies, **més enllà dels delictes d'aporofòbia que incorpora el redactat de la proposició**.
 - h) En diferents punts, se cita **Síndic de Greuges, sense explicitar "de Catalunya"**, el que caldria afegir en tots els casos en què s'anomeni aquesta institució, per tal de diferenciar-la de les sindicatures locals, també referenciades al text.
 - i) Quan es fa referència a **municipis de més de 50.000 habitants**, és necessari tenir en compte que **Barcelona**, disposa d'un règim jurídic especial, tal com es reconeix a la Llei 1/2006, de 13 de març, pel qual es regula el règim especial del municipi de Barcelona i la Llei 22/1998, de 30 de desembre, de la Carta Municipal de Barcelona, en les que es confereixen competències i potestats diferenciades de la resta de municipis.
 - j) Trobem a faltar l'**abordatge del tractament dels animals de companyia**, atès que poden esdevenir un suport clau en la vida de les persones sense llar i un vincle afectiu fonamental. El text actual sols ho recull en situació de crisi sanitària extraordinària i d'extraordinària i urgent necessitat (article 26.3).
 - k) Considerem necessari que la llei vagi acompanyada d'una **campanya de conscienciació social** vers les persones sense llar (a tal efecte, es podria **incloure una disposició addicional** que determini una actuació concreta en aquest camp).
 - l) Creiem indispensable que es tracti també el rol de les **empreses adjudicatàries** de serveis públics destinats a persones sense llar, de la mateixa manera que es tenen en consideració les organitzacions i entitats legalment reconegudes (exemples art. 42 i art. 46).

- m) Evitar utilitzar determinada terminologia, com “**beneficiari**” que tendeixen a una visió de caire més assistencialista, allunyant-se del concepte de persones com a subjectes de ple dret.

B) Consideracions específiques sobre l'articulat

Article 3: Situació de sensellarisme

Per tal que els apartats primer i segons d'aquest article tinguin coherència, cal ampliar com a destinataris d'aquesta norma, les persones que es trobin en les categories operatives: 1, 2, 3, 4, 5, 6 i 7 previstes a la tipologia ETHOS.

Article 5: Definicions

Considerem que caldria incorporar la definició d'**alimentació digna** (de la qual també es fa referència a l'article 30.6).

També seria adient afegir la definició d'**aporofòbia**, que en el text original es troba a l'article 22.3.

Caldria valorar la possibilitat que la definició d'espai residencial digne, incorpori el **servei de cuina o altres alternatives**.

Un concepte a definir, seria el d'**interseccionalitat**, atesa la incidència de diferents circumstàncies que poden confluïr en les situacions de sensellarisme, fet pel qual es requereixen serveis dissenyats tenint en compte diferents necessitats, com poden ser famílies amb infants, persones amb discapacitat, etc.

Apartat b) Centre de baixa exigència: Caldria afegir a aquest concepte que la baixa exigència també es refereix a les condicions que han de reunir les persones usuàries per poder-ne fer ús.

Article 9: Responsabilitat de les organitzacions i entitats legalment reconegudes

Valorar la possibilitat de modificar el títol i el contingut a efectes de poder **incorporar la responsabilitat de les empreses prestadores de serveis públics** a persones sense llar, en cas de contractació pública.

Article 10: El domicili de les persones en situació de sensellarisme

Apartat 5. Fer constar expressament la potestat que les organitzacions i entitats legalment reconegudes puguin acreditar als serveis socials la residència en el municipi de les persones ateses per ells, amb la finalitat que es pugui tramitar l'**empadronament sense domicili fix**.

Apartat 6. Els subjectes gestors i proveïdors

La resolució de 29 d'abril de 2020, de la Subsecretària, per la qual es publica la Resolució de 17 de febrer de 2020, de la Presidència de l'Institut Nacional d'Estadística i de la Direcció General de Cooperació Autonòmica i Local, per la qual es dicten instruccions tècniques als ajuntaments sobre la gestió del padró municipal, únicament contempla el procediment de renovació i caducitat de les inscripcions padronals per a les *persones estrangeres no comunitàries* sense autorització de residència de llarga durada que no siguin renovades cada dos anys. Per tant, entenem que estendre **aquesta mesura a persones sense llar, pot ser restrictiva dels seus drets**. Caldria revisar el contingut d'aquest apartat.

Article 11: Garantia i efectivitat en l'exercici dels drets

Al parer de la Sindicatura, caldria introduir els següents drets: dret de participació, interès superior de l'infant o adolescent, el dret a la no discriminació, entre d'altres.

Apartat 1.e: Introduir el concepte d'**equitat**, en substitució d'"en els mateixos termes que", tenint en compte que l'ús que pot fer de l'espai públic, les persones sense llar, pot ser diferent i més intensiu que el que poden fer les persones que disposen del confort d'un habitatge.

Article 12: El dret a un espai residencial digne

Apartat 5: La part que fa referència al transport públic gratuït entre municipis, s'hauria de traslladar a l'article 28, que desenvolupa el desplaçament en transports col·lectius urbans de viatgers.

Article 14: El dret a un títol de transport, i als serveis de consigna, bugaderia i dutxa

Creiem necessari incloure també el dret a una xarxa pública de serveis higièncs, de la qual es fa esment a l'article 17 del text normatiu.

Article 16: Serveis funeraris

Proposem que aquest article es desenvolupi **reglamentàriament** o bé que la mateixa llei determini els requisits i/o els llindars econòmics per accedir a un servei funerari gratuït o bonificat (l'Ajuntament de Barcelona va aprovar un decret d'universalitat del servei funerari). D'aquesta manera s'evitaria desigualtats i greuges entre municipis i no es deixa en mans dels serveis socials o de les entitats determinar quin tipus de servei li correspon a la persona usuària.

Article 17: Dret a l'espai públic

Apartat 1: Tal com s'ha exposat quan es referenciava l'article 11.e, caldria introduir el concepte d'**equitat**.

Text proposat: Les persones en situació de sensellarisme tenen dret a l'espai públic en condicions d'equitat amb la resta de la ciutadania.

Apartat 4: Incloure que no es pot procedir a la **retirada forçosa dels objectes personals** de les persones sense llar, mentre no es faciliti servei de consigna, tenint en compte que la llei contempla com a infracció greu, a l'article 41.3.e) malmetre o destruir objectes o propietats de persones en situació de sensellarisme.

Apartat 5: L'article fa referència, en el text original, al fet que els municipis no impedeixin dormir en la via pública. Caldria garantir que es pugui **dormir** en qualsevol franja horària, i **també romandre a l'espai públic sense dormir**, mentre no es pugui garantir l'accés a un recurs d'allotjament.

Apartat 6: Possibilitat d'incorporar **mesures alternatives** que podrien consistir en el seguiment de plans de treball individualitzats, en cas **d'atenuació de responsabilitat administrativa** per la presumpta comissió d'una infracció.

Article 18: Actuacions de les administracions públiques de Catalunya i el seu control

Apartat 1: Incloure un **nou apartat**, entre e) (perseguir disciplinàriament i/o denunciar) i h) (promoure la conscienciació), que vetlli per la **interlocució i comunicació i mediació** en veïnats molt afectats per usos intensius de l'espai públic, a efectes de prevenir i/o incidir en el rebuig i l'aporofòbia.

Apartat 1.d): Establir **mecanismes de prevenció i detecció** de conductes aporofòbiques, especialment per part del **personal de les administracions públiques**, amb potestats sancionadores.

Apartat 2.d): Valorar la possibilitat que a través de la contractació pública en la prestació de serveis, es puguin incorporar diferents fórmules que **permetin la contractació laboral de persones en situació de sensellarisme**.

Apartat 3: En el redactat del text, l'informe dels síndics locals és qualificat com a "**anàleg**" al del Síndic de Greuges Catalunya, terme que a parer nostre podria implicar duplicitat i, per tant, manca d'economia administrativa i malbaratament de fons públics.

Text proposat: (...) Així mateix, en els municipis de més de 50.000 habitants que comptin amb la figura d'un síndic o síndica municipal de greuges, aquest o

aquesta haurà de fer cada dos anys un informe referit al seu municipi que serà lliurat conjuntament al Parlament de Catalunya amb el del Síndic de Greuges de Catalunya.

Article 21: Altes dels centres, serveis i establiments sanitaris de Catalunya

Apartat 1: L'article tracta la necessitat d'acordar protocols d'altres i sortides d'establiments sanitaris. Des de la SGB detectem la necessitat d'abordar el seguiment i tractament adequat de la **salut física, mental i altres patologies**, el que es podria incloure en aquest article o bé en un específic.

Cal implementar el que preveu el **Pla d'atenció integrada social i sanitària (PAISS)** a través de l'**Agència d'Atenció Integrada Social i Sanitària (AGAISS)**.

Apartat 3: S'hauria d'afegir en el redactat: "En l'informe especial que el Síndic de Greuges de **Catalunya i del síndic o síndica municipal**, d'acord amb el que preveu l'apartat 3 de l'article 18 de la llei, ha de presentar cada dos anys, es farà un seguiment específic d'aquesta qüestió".

Article 22: Atenció a víctimes de violència per aporofòbia

Apartat 2: Afegir que l'atenció ha de comprendre, l'assistència i l'assessorament jurídic, així com l'**acompanyament jurídic**.

Apartat 3: Consideraríem coherent **eliminar** aquest apartat i **incorporar** la definició d'**aporofòbia**, a l'article 5, amb les altres definicions de text normatiu.

Article 23: Equips de carrer

Apartat 4: Substituir "previsible conducta antisocial greu dels beneficiaris", per "**conductes agressives o violentes de les persones usuàries**".

Apartat 5: Quan es parla de la **perspectiva de gènere** que han d'aplicar els equips de carrer, entenem que aquesta mirada s'ha d'incorporar des de tots els àmbits de les administracions de manera **transversal**.

Article 24: Recomptes de contrast i enquestes

Apartat 3: L'article atribueix als equips de carrer, en municipis de més de 20 persones en situació de sensellarisme, la tasca de fer les enquestes. Aquest **article genera dubtes**, en tant que si l'enquesta s'atribueix als equips de carrer es pot entendre que s'adreça únicament a **persones sense sostre** (1 ETHOS) i no sense llar (1,2 i 3 ETHOS). Si, en canvi, es dirigeix a **persones sense llar**, no entenem per què ho han de realitzar únicament els equips de carrer. En

aquest darrer supòsit caldria incorporar també el personal dels centres on es pugui pernoctar.

Article 25: Episodis climàtics extrems

Entenem que la protecció a les inclemències del temps, a les que són més sensibles les persones en situació de carrer a causa de la durada i les condicions d'exposició, ha d'**anar més enllà dels episodis climàtics extrems**. Així, s'han de poder establir llimdars de temperatures màximes i mínimes que han de poder suportar, entre tant no s'hagi pogut dotar de recursos residencials i/o d'habitatges suficients.

Tanmateix, trobem a faltar referències a la **necessitat de disposar de refugis climàtics**.

Article 27: Centres de baixa exigència

Apartat 2: Cal especificar que l'espai cobert on reposar i pernoctar, es refereix **sols en horari nocturn**.

Article 28: El desplaçament amb transports col·lectius urbans de viatgers

Apartat 3: Estableix la gratuïtat del títol de transport, així com la previsió d'uns topalls a partir dels quals no es pugui optar a la gratuïtat. Considerem que hi ha d'haver **espai per un punt mitjà, que passaria pels títols bonificats**.

Es podria incloure la referència al transport gratuït, entre municipis, de l'article 12.5, per coherència en la lectura i en la ubicació.

Article 29: Lluita contra el desplaçament per part d'alguns municipis de persones en situació de sensellarisme amb la intencionalitat d'allunyar-les-en.

Apartat 5: Les resolucions fermes relatives a la pràctica d'alguns municipis, d'allunyar persones en situació de sensellarisme, s'ha de posar en coneixement del Síndic de Greuges de Catalunya. Caldria incloure en aquest punt, també la comunicació als síndics/ques locals, atesa la proximitat de l'administració que supervisen.

Article 30: Servei de consigna, i servei de bugaderia i de dutxa, i l'accés a una alimentació digna.

Apartat 2: (Veure referència a l'article 17.4).

S'adjunta resolució de la SGB en la que es posa de manifest les conseqüències de no disposar de consignes:

https://www.sindicaturabarcelona.cat/wp-content/uploads/202304_Dret-a-una-convivencia-pacifica-persona-sense-llar-empordat-les-seves-pertinences.pdf

Apartat 6: Millorar/desenvolupar el concepte d'accés a una **alimentació digna** (ja referenciat a l'article 5.) i establir els requisits mínims de qualitat d'una alimentació digna.

Article 32: Els Plans d'actuació municipal contra el sensellarisme

Considerem necessari introduir l'obligació dels ens locals d'avaluar el desplegament dels plans i de garantir la transparència i publicitat dels resultats d'aquesta avaluació.

A més, en tant que les sindicatures locals han de fer un informe bianual (article 18.3) sobre la situació de sensellarisme i el compliment per part de les administracions públiques de les obligacions previstes a la llei, entenem que seria necessari **determinar el rol de les sindicatures locals en el present article**. Per tant, aconsellem incorporar que les **sindicatures locals** vetllaran per l'impuls i el seguiment d'aquests plans, així com per la seva correcta avaluació i la transparència dels resultats.

Article 35: Cooperació i col·laboració entre les administracions públiques. La Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme

Apartat 2: Valorar la revisió dels criteris de participació i representativitat dels municipis, en la Comissió interadministrativa per a la lluita contra les situacions de sensellarisme. Es podria **tenir en compte els municipis més afectats**, així com criteris de coresponsabilitat. Es podria valorar la possibilitat de participació rotativa, tenint en compte que a Catalunya hi ha 23 municipis, que superen els 50.000 habitants.

Article 37: El Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme

Considerem que el Consell Nacional d'Entitats d'atenció i lluita contra el sensellarisme, hauria de poder comptar amb una representació més àmplia, que incorpori també **persones expertes** en l'àmbit, així com persones que estiguin o hagin estat **en situació de sensellarisme**. Així doncs, proposem aquesta ampliació, que comportaria un canvi en l'enunciat de l'article per "**Consell Nacional de lluita contra el sensellarisme**".

Apartat 4: En tant que s'atribueix la facultat que els municipis puguin crear xarxes o consells locals per assessorar i proposar en matèria de sensellarisme, podria **incorporar-se en aquest article el rol de les Sindicatures locals** al respecte, que podrien assistir als consells en qualitat d'observadores.

Article 42: Infraccions de les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

Valorar l'oportunitat de modificar aquest article tenint en compte la consideració de caràcter general/transversal l) d'aquest Dictamen.

Article 46: Sancions per a les infraccions comeses per les organitzacions i entitats legalment reconegudes en l'incompliment de les obligacions de la llei

Valorar l'oportunitat de modificar aquest article tenint en compte la consideració de caràcter general/transversal l) d'aquest Dictamen.

Disposició addicional quarta: Adaptació dels serveis socials

Caldria **revisar la coherència i oportunitat del contingut d'aquesta disposició**, que atorga funcions als serveis socials sobre matèries vers les quals no tenen disponibilitat competencial, com son el tractament psicològic, psiquiàtric i mèdic, que pertanyen a l'àmbit sanitari, i per tant són de competència autonòmica. És important recordar en aquest punt, el Marc d'Acció per l'Abordatge del Sensellarisme en Catalunya 2022-205 i següents.

Disposició addicional sisena (nova creació)

Considerem necessari incloure una **disposició addicional sisena** on s'estableixi un registre, un cop entrada en vigor la llei, de les Sindicatures locals que adquireixen els diversos compromisos de fer els preceptius informes i seguiments establerts i lliurar-los en els terminis establerts pel Parlament de Catalunya, tal com s'estableix a l'art. 18.3.

Disposició final segona: Modificació del Decret 142/2010 d'11 d'octubre, pel qual s'aprova la Cartera de Serveis Socials 2010-2011

Tots els recursos als quals fa referència aquest apartat, amb el qual es pretén modificar la Cartera de Serveis Socials, haurien de poder **tenir en consideració l'edat de població destinatària**. En el text actual es determina que l'edat d'accés als mateixos és a partir dels 18 anys, quan hi ha famílies amb **infants que es troben en situació de sensellarisme** i que han de tenir dret reconegut a accedir a diferents recursos d'urgència.

III) Conclusions

Des de la Sindicatura de Greuges de Barcelona emetem aquest dictamen sobre aquells aspectes de la Proposició de Llei de mesures transitòries i urgents per a fer front i erradicar el sensellarisme, amb la finalitat que aquestes consideracions siguin valorades per les persones ponents de la Llei i puguin ser objecte de debat en seu parlamentària.

La preparació i presentació de dictàmens no vinculants per part de la Sindicatura de Greuges de Barcelona sobre propostes de normatives que afectin drets humans de proximitat, s'emmarca en la competència relativa a la missió de defensar els drets fonamentals i les llibertats públiques de la ciutadania de Barcelona i, d'acord amb el que estableix l'article 38.2 de la Carta Municipal de Barcelona, també de totes aquelles persones que es troben a la ciutat, encara que no en siguin residents, especialment pel que fa als drets i llibertats relacionats a la Carta europea de salvaguarda dels drets humans a la ciutat. Aquesta acció, en cap cas condicionarà ni limitarà les competències de la Sindicatura de Greuges de Barcelona per rebre queixes i dur a terme actuacions d'ofici sobre els temes abordats en el present dictamen, pel que fa a l'àmbit municipal.

D'aquest dictamen, se'n donarà compte al Plenari del Consell Municipal en l'informe anual reglamentari.

Barcelona, 7 de febrer de 2024